

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău
Judecător: G. Mîțu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M. Guzun, I. Cimpoi, V. Brașoveanu

Dosarul nr. 3ra-1471/16

ÎNCHEIERE

05 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Individuală „Diceanu L.”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Individuală „Diceanu L.” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de ÎI „Diceanu L.” și a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 24 februarie 2016,

c o n s t a t ă

La 15 august 2014, l ÎI „Diceanu L.” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău privind anularea actului administrativ.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că, la 15 mai 2014, în urma verificării operative efectuate de către colaboratorii Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău la parcare auto amplasată pe adresa: mun. Chișinău, str. Alecu Russo nr. 55, care aparține ÎI „Diceanu L.”, a fost întocmit Actul nr. 1-628918, prin care se invocă pretinsa încălcare de către reclamant a prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c) Cod fiscal și pct. 8. lit. b), cap. III din anexa nr. 5 a Regulamentului cu privire la aplicarea mașinilor de casă și control cu memorie fiscală pentru efectuarea decontărilor în numerar.

Prin Decizia nr. 848/3/11 din 04 iunie 2014, ÎI „Diceanu L.” i-a fost aplicată amenda de 7 000 lei, în conformitate cu prevederile art. 254 alin. (7) Cod fiscal, pentru pretinsa faptă de oferire a serviciilor de parcare auto prin utilizarea mașinii de casă și control, care nu este înregistrată la organul fiscal în modul stabilit.

La 19 iunie 2014 a fost depusă contestația către IFS Chișinău. Prin Decizia

nr. 116 din 10 iulie 2014, care a fost adusă la cunoștință contestatarului la 15 iulie 2014, contestația a fost respinsă.

Comunică că, pe adresa mun. Chișinău, str. Alecu Russo 55, desfășoară activitate de prestare a serviciilor de parcare auto, în baza autorizației de funcționare la parcare auto cu plată nr. 01118. Autorizația de funcționare se află la prelungire în stadiul laminare, fapt confirmat de scrisoarea Consiliului mun. Chișinău nr. 01/108-2085 din 20 octombrie 2011. Pe adresa: mun. Chișinău, str. Alecu Russo 55 este înregistrată MCC portativ cu memorie fiscală de tip DATECS DP-50P. Mai mult ca atât, încă din anul 2001 se achită impozite la bugetul statului din contul prestării serviciilor pe această adresă. Ca dovadă a faptului invocat, servește Registrul mașinii de casă și control, nr. de înregistrare C204010035, unde sunt anexate bonurile de plată, pe care este indicată anume adresa sus numită. La finele anului 2013, s-a adresat cu o cerere către DAF Ciocana, prin care a solicitat schimbarea MCC cu o lentă, în MCC cu 2 lenți.

Explică că, nu s-a adresat către DAF Ciocana cu o cerere privind modificarea adresei de înregistrare a MCC, deoarece existența unei astfel de cereri presupune respectarea anumitor proceduri legale. Reieșind din faptul că o asemenea cerere nu a fost înaintată, nu trebuia modificată adresa de înregistrare a MCC. Aparatul de casă (MCC) eliberat de către DAF Ciocana, în baza cererii de schimbare a MCC cu 2 lenți, avea deja modificată adresa de înregistrare, de la adresa subdiviziunii - str. Alecu Russo 55, mun. Chișinău, la adresa juridică - str. Alecu Russo 55/4, mun. Chișinău. Prin urmare, reclamantului nu-i poate fi imputată vinovăția în ceea ce privește modificarea adresei de înregistrare a MCC de la adresa subdiviziunii la adresa juridică, deoarece nu a prevăzut și nici nu a dorit o asemenea modificare. Totodată, în cazul în care solicita schimbarea adresei de înregistrare a MCC, o rectificare corespunzătoare trebuia făcută și în Cartela de înregistrare a mașinii de casă și control, însă în Cartela de înregistrare a MCC de tipul DATECS DP-50P, nr. de înregistrare a MCC C204010035 este menționată adresa în care se instalează MCC, anume adresa subdiviziunii: sec. Ciocana, Chișinău, str. Alecu Russo 55, dar nu adresa juridică str. Alecu Russo 59/4.

Susține că, despre faptul modificărilor făcute, în lipsa intenției și acordului său, a aflat la momentul efectuării controlului operativ din 15 mai 2014, iar la 16 mai 2014 a depus cerere la DAF Ciocana a IFS Chișinău, prin care a solicitat modificarea adresei de înregistrare a MCC, de la cea juridică la adresa subdiviziunii - str. Alecu Russo 55.

În concluzie, indică că circumstanțele invocate anterior vin să susțină dezideratul că reclamantul își desfășoară activitatea în conformitate cu legea, iar pe cazul de pretinsa încălcare a legislației fiscale, invocată de către IFS Chișinău, sancționarea ar trebui să vizeze însăși funcționarii din cadrul subdiviziunii IFS Chișinău, care se fac vinovați de întreprinderea anumitor acțiuni ce aduc atingere intereselor reclamantului.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 24 februarie 2016, cererea de chemare în judecată, depusă de ÎI „Diceanu L.” împotriva Inspectoratul

Fiscal de Stat mun. Chișinău privind anularea actului administrativ, a fost respinsă ca nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016, s-a respins apelul declarat de ÎI „Diceanu L.” și s-a menținut hotărîrea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 24 februarie 2016.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 18 august 2016, în termenul prevăzut de lege, ÎI „Diceanu L.” a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că decizia instanței de apel cît și hotărîrea primei instanțe, sunt ilegale și neîntemeiate, fiind emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎI „Diceanu L.” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎI „Diceanu L.” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Întreprinderea Individuală „Diceanu L.” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Ion Druță